

چالش های آینده

۲۰۰۰ بعید می باشد. و حتی از آن پس هر کسی که پیش بینی می کرد، پس از طوفان اندرو قیمت ها تقویت خواهد شد، باز هم ناامید خواهد گردید.

چشم انداز رتبه بندی

نظر استاندارد اند پور، چنین است که روند احتمالی رتبه بندی های قدرت مالی منفی خواهد بود. اما میزانی که بیمه گران اتکایی با تنزیل اعتبار رو به رو می شوند به علت سطح بالای سرمایه گذاری و نیز توانایی های تکنیکی بیمه گران اتکایی امروزی، به ویژه در حوزه انباشت خطر محدود خواهد شد.

طی ۱۹۹۸، در حالی که بیمه گران اتکایی، نظام های توزیع گسترده و مبنای سرمایه ای قوی را به وجود می آوردند، شرکت هایی که ترفیع رتبه اعتباری داشتند از شرکت هایی که تنزل رتبه پیدا کردند به نسبت ۹ به ۶ پیشی گرفتند. خرید (تملیک) شرکت های ضعیف تر در برخی ترفیع ها موثر واقع شد. عوامل مشوق تملیک ها، این روند را به سوی ادغام و توزیع انبوه و گسترده تری که تملیک ها فراهم می آورند، ادامه خواهند داد.

مروری بر تحولات سال ۱۹۹۸

بیمه گران اتکایی در حالی سال ۱۹۹۸ را با نتایج متفاوت به پایان رساندند که کاهش

اگر نظر هر فرد حرفه ای در صنعت بیمه اتکایی را خواسته باشیم، چشم اندازی که آنان برای این بخش در نظر می گیرند و معمول ترین پاسخی را که ممکن است بدهند این است که "محتاطانه خوش بینند". اما بطور گسترده ای این مفهوم پذیرفته شده که این بخش، وارد یک دوره سودهای پایین تسری شده است که بی شک منجر به کوچک شدن ظرفیت خواهد شد. مسلماً یک چشم انداز مطلوب و بلندمدت را به واسطه تقویت قیمت ها یا بهبود بازار در طول آخرین فصل تجدید قراردادهای حق بیمه ارزیابی نمی کنند. چشم انداز استاندارد اند پور (Standard & Poor) برای صنعت بیمه اتکایی جهانی به دلیل فشارهای قیمت گذاری که نتایج نزولی داشتند برای سال های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ رشد منفی نشان می دهد.

شرایط بازار همچنان مشکل باقی خواهد ماند و سوددهی نیز هر چه بیشتر تضعیف خواهد شد. سودها، پایین تر و ظرفیت، مازاد خواهد شد که گروهی از بازیگران مناسب خویش را از بازار خارج کنند. عملیات صدور ناشیانه در بعضی موارد با ورشکستگی رو به رو خواهد شد. در بعضی از بخش ها ممکن است در سال ۱۹۹۹، قیمت ها تثبیت شوند، اما یک انضباط عمومی در قیمت گذاری، قبل از سال

نرخ حق بیمه ها و افزایش خسارات وارده به اموال از طریق تملیک ها که نکات ضعف را بطور ظاهری می پوشاند جبران شد. با در نظر گرفتن کاهش نرخ های حق بیمه رشد حق بیمه ها با احتمال بیشتری ناشی از تملیک ها بوده است تا از رشد داخلی، اگر چه صنعت بیمه اتکایی افزایش کمی در مجموع کل درآمدها داشته است اما درآمد حق بیمه اتکایی غیرزندگی جهانی، تقریباً ۶ درصد در سال ۱۹۹۸، افت داشته است. درآمد پایین تر حق بیمه اتکایی غیرزندگی، با رشد درآمد حق بیمه های اتکایی بیمه زندگی و تملیک شرکت های بیمه جبران شده اند.

چند سال گذشته به ویژه برای صنعت بیمه اتکایی خوب بوده، چرا که از سال ۱۹۹۳ به دنبال افت خسارات فاجعه آمیز این صنعت متوسط درآمدی معادل ۱۲ درصد داشته است. اما خسارات و ضایعات سنگین تر در سال ۱۹۹۸، باعث افزایش نسبت های ترکیبی بیمه گران اتکایی امریکایی تا $۱۰۴/۳$ درصد شدند.

انتظار می رود صنعت بیمه اتکایی امریکا نسبت های ترکیبی و خیمسی را که تا سطح ۱۰۵ درصد الی ۱۰۶ درصد می رسند، در طول دو سال آینده گزارش نماید چرا که برای بیمه گران اتکایی مشکل است که روند قیمت گذاری رقابتی را متوقف کنند.

حق بیمه های خالص صادره در سال ۱۹۹۸، توسط بیمه گران اروپایی، می تواند چیزی حدود ۵ الی ۱۰ درصد پایین تر از سال ۱۹۹۷ باشد. این یک رقم تخمینی است که هم بازار شل نرخ های حق بیمه و هم اشباع بازار بیمه غیرزندگی اروپایی و بازارهای بیمه اتکایی را در نظر می گیرد.

علایمی، برای سال ۱۹۹۹ وجود دارد که به دنبال درآمدهای پیش بینی نشده ای که بیمه گران اتکایی چندی گزارش کردند، فصل شروع مجدد اخیر شاهد متعادل شدن نرخ های واگذاری بوده است.

بهرحال، از این پیشرفت نمی توان متوقع بود که مستقیماً به بهبود کلی تر نرخ ها بیانجامد و احتمال دارد حجم حق بیمه سال ۱۹۹۹ ۳ الی ۵ درصد دیگر کاهش یابد.

پیش بینی سود

بازگشت یک دوره خسارت فاجعه بار و سنگین در سال ۱۹۹۸ که بین ۱۰ تا ۱۲ میلیارد دلار تخمین زده شده، بدترین نسبت ترکیبی این صنعت را در پنج سال گذشته به وجود آورد. اگر چه سطح مطلق درآمدها اندکی در سال ۱۹۹۸ افزایش یافت، اما یک افت در بازده درآمدها و خامت در سود را برجسته می نماید. پیش بینی می شود که بازده درآمدها در سال ۱۹۹۹ ضعیف تر خواهد شد. به طور نسبی سال ۱۹۹۸ سال خوبی برای

کرده اند که درآمدهای این سال، زیر ارقام تخمینی قبلی خواهد بود.

استاندارد انسد پورز (Standard and Poor's) معتقد است که در طول ماههای آتی، بیشتر بیمه گران اتکایی، از جمله دیگر شرکت های اروپایی نتایج مشابهی را برای سال ۱۹۹۸ اعلام خواهند کرد.

معهدا، بعید به نظر می رسد که خسارات سال ۱۹۹۸ سوده های چهار شرکت بزرگ بیمه اتکایی مونیخ ری، سوئیس ری، ایمپلوسرز ری (Employers Re) و جنرال ری را کاهش دهد، که این امر به خاطر تنوع بیشتر و حجم بالای عملیات شرکت های مذکور است.

جدول شماره ۱: سهم صنایع بیمه اتکایی کشورهای مختلف از بازار جهانی در سال ۱۹۹۷

نام کشور	درصد
آلمان	۲۷
ایالات متحده امریکا	۲۴
سوئیس	۱۰
انگلستان	۷
ژاپن	۷
فرانسه	۶
برمودا	۵
ایتالیا	۴
ایرلند	۲
استرالیا	۲
سایر	۶

صنعت بیمه اتکایی با بازده های نزدیک به میانگین بازده ده ساله بود. سطوح بالا و کم سابقه مربوط به سال های ۱۹۹۶ و ۱۹۹۷ نمی توانست ادامه یابد چرا که ارقام سال های مذکور ناشی از فقدان خسارات حوادث فاجعه آمیز بود نه اینکه ناشی از عملیات خوب صورت بوده باشد.

عملکرد بخش بیمه اتکایی اروپایی، نیز در سال ۱۹۹۸ تضعیف گردید و هرگونه بهبودی در عملکرد این بخش در سال ۱۹۹۹ بعید به نظر می رسد. نرخ های تحت فشار حق بیمه و خسارات بالا، سوددهی شماری از بیمه گران اتکایی جهانی را کاهش داده است. فجایع و سوانح بزرگ مثل طوفان های جورجیز و میچ سانحه سوئیس ایر، خسارات ماهواره ای و طوفان های یخ کانادایی، بر صنعت بیمه اتکایی در طول سال گذشته تاثیر سویی گذاشته اند. در نتیجه، شرکت بیمه اتکایی کپنهاگ اخیرا یک نسبت ترکیبی پیش بینی شده برای سال ۱۹۹۸، در حدود ۱۲۰ درصد اعلام کرد، که از ۹۵ درصد سال ۱۹۹۷ بیشتر است.

خارج از اروپا، دو بیمه گر اتکایی استرالیایی، به نام های شرکت های بیمه اتکایی ای سی (Re Ac) و نیوکپ (New Cap Re)، نسبت به وقوع حداکثر خسارات در سال ۱۹۹۸ هشدار داده اند، در حالی که، آی پی سی (IPC) و شرکت بیمه اتکایی لاسال (Lasalle Re) در برمودا و بیمه سنت پسانول در امریکا اعلام

جدول شماره ۲: توزیع حق بیمه اتکایی جهانی

در سال ۱۹۹۷

نام کشور	درصد
۵ شرکت اول	۴۳
۵ شرکت بعدی	۱۸
۵ شرکت سوم	۸
۵ شرکت بعدی	۵
۵ شرکت پنجم	۴
سایر شرکت ها	۲۲

از آن در میان بیمه گران اتکایی خوب و بد را از هم جدا خواهد کرد.

با فرض سطح مشابهی از خسارات فاجعه بار سال ۱۹۹۸، برای سال ۱۹۹۹ سودهای پایین تری انتظار می رود. اگر چه برای برآورد میزان سختی ها و یا اینکه چه کسی بیشترین تاثیر را خواهد پذیرفت بسیار زود است، اما چشم اندازهای سال ۲۰۰۰ مایوس کننده اند.

مشکل هزاره

آنچه که قطعی است این است که سال ۲۰۰۰ ادعاهای خسارت بسیاری را که از مشکل این هزاره برمی خیزد ایجاد خواهد کرد. درست است که پیش بینی تاثیر احتمالی این خسارات، زود است، لیکن خسارات از نوع سال ۲۰۰۰ که در سال ۱۹۹۹ پدید می آیند و تا سال ۲۰۰۰ خود را کاملاً نمایان می سازند در طول فصل تجدید حق بیمه یعنی اواخر سال ۱۹۹۹ باعث افزایش تنگناهای ملموس شیوه های قیمت گذاری خواهند شد. و این خود به مفهوم سررسید سریعتر دوره تجدید بیمه ها نسبت به سال های قبل و مشاهده چهره نگران بیمه گذاران اتکایی است که می خواهند مطمئن شوند که برنامه های بیمه اتکایی آنان، پیش از آن که سال ۲۰۰۰ سر برسد، تنظیم و برقرار شده است. هنوز تصمیم و برآوردی نسبت به شدت

اهمیت سال ۱۹۹۸ تنها در این نبود که

چرخشی را در روند تجاری عملیات صدور ایجاد کرد، بلکه بسیار فراتر از آن چهارمین سال وخیم برای خسارات فاجعه بار ثبت شده بود. در سال ۱۹۹۸ همزمان با تجربه بیمه گران اتکایی در زمینه خسارت رو به افزایش خطوط تجاری و اموال نسبت های ترکیبی تقریباً تا ۱/۵ درصد در امریکا افزایش یافت و در اروپا نیز افزایشی به میزان ۳ درصد پیش بینی و برآورد شد. همچنین در سال ۱۹۹۸ در حالیکه بیمه گران اتکایی هزینه های تملیک ها را هضم می کردند و خود را برای مشکل سال ۲۰۰۰ جمع و جور می کردند، هزینه ها افزایش کمی را نشان دادند. همانطور که نسبت های خسارت بالا می رود و سطوح اندوخته نیاز به افزایش دارند، کاهش نرخ حق بیمه در سال ۱۹۹۹ و حتی پس

خسارات بیمه و بیمه اتکایی که از مشکل این هزاره به وجود خواهد آمد، وجود ندارد، اما بعید به نظر می رسد که تقویت نرخ ها مشابه آنچه در سال ۱۹۹۳ و به دنبال طوفان اندرو اتفاق افتاد پیش آید.

برای پر کردن هرگونه خلاء که ممکن است پیش آید ظرفیت های (بالقوه) فراوانی وجود دارد. مثال اخیر شرکت بیمه اتکایی دانمارکی (Danish Re) می باشد که یک بیمه گر اتکایی جدید است که قصد دارد با ۲۵۰ میلیون دلار سرمایه برای سال ۲۰۰۰ وارد بازار بیمه لوینز شود. همچنین انواع روش ها و ابزار بازار سرمایه به وجود آمده اند که برای ایجاد یک سقف برای نرخ های بازار بیمه اتکایی موثر خواهند بود.

ادامه نرخ های پایین

همان دلایلی که بیمه گران را از طریق نرخ های پایین رنج می دهند، بیمه گران اتکایی را نیز متاثر می سازند. اما بیمه گران اتکایی علاوه بر این با فشارهایی از ناحیه افزایش سهم نگهداری ریسک توسط بیمه گذاران و گرایش به خریدهای مازاد خسارت بیمه اتکایی بجای بیمه اتکایی نسبی رو به رو هستند.

تملیک بیمه گران کوچکتر توسط بیمه گران بزرگ، یک منبع سرمایه ای درونی را

به وجود آورده، که در نتیجه ادغام های درون صنعت بیمه، تقاضا کاهش یافته است.

شرکت استاندارد اند پور انتظار دارد حق بیمه های اتکایی غیرزندگی، بار دیگر در سال ۱۹۹۹ کاهش یابد، اگر چه به نظر می رسد که تجدید بیمه ها در ژانویه نشان می دهند که یک کف برای قیمت ها در حال ایجاد محدودیت برای تنزل بیشتر نرخ ها می باشد. رشد فعالیت های ثبت شده یک بیمه گر اتکایی، همانند یک خطر بالقوه است که جستجو و کاوش بالقوه بی باکانه ای، برای سهم بیشتر بازار را نشان می دهد.

البته، همه شرکت ها درآمدهای متوسط این صنعت در سال ۱۹۹۸ را به دست نیاروندند، اما چند بیمه گر اتکایی درآمدهای بسیار بالایی کسه مغایر با سطح عمومی درآمدها بود کسب کردند. اما علت عمده این نوسان ها را تملیک ها تشکیل می دهند. اگر چه عملیات صدور، سرمایه گذاری ها و تعدیل های ذخائر فنی نیز سهمی در این نوسان ها داشتند، برای تمام بیمه گران اتکایی با نرخ های اعتباری بالا به طور بسیار قوی حفظ شده است و هر تنزل نرخ، به همان اندازه که مسائل سرمایه ای را نشان می دهد مسائل استراتژیک را نیز منعکس می نماید.

در حقیقت مازاد سرمایه، ریشه اصلی مشکلاتی است که صنعت بیمه اتکایی با آن

مواجه است، چرا که سطوح بالای سرمایه، ظرفیت تقریباً نامحدودی را فراهم می کنند.

اولین نارسایی ها، در سال ۱۹۹۸ با ضررهایی که چندین بیمه گر اتکایی گزارش کردند و همچنین هنگامی که در اوایل سال ۱۹۹۹، شرکت بیمه اتکایی لیبرتی (Liberty Re) تصمیم به بستن درهای خود در مورد عملیات ۴۰۰ میلیون دلاری، آنهم پس از گذشت تنها ۱۴ ماه نمود آغاز شد.

درحالی که سرمایه، شرط لازم برای رشد به شمار می آید، منافع را تضمین نمی کند. همچنین در برخی از رشته های بیمه ای مانند خطوط دریایی خروج از بازار وجود داشته است.

بیرون کشیدن سرمایه از صنعت چه از طریق مراجعه داوطلبانه به سهامداران یا از طریق پرداخت ضررها، پیش درآمدی برای بازگشتن به یک بازار سخت شده است.

منبع: Reactions, March 1999, pp. 48 - 50.

انعطاف پذیری نیازی برای رویارویی با آینده

تغییرات استراتژیکی و چگونگی مدیریت آن عنوان اصلی گفتگوهای همایش سالانه انجمن بیمه گران قسم خورده بود. اگر چه چگونگی اداره صنعت بیمه به طور مطلوب

عنوان رسمی این همایش قلمداد می شد، معذالک همه سخنرانان از تغییرات سریع، نامطمئن و ناسازگار صنعت بیمه صحبت به میان آوردند. در دومین روز این گردهمایی دنیس ماهونی، رئیس و مدیر اجرایی گروه آون ضرورت مدرنیزه کردن بازار جهانی بیمه را مطرح و بسیاری از موضوعات مطرح شده توسط سخنرانان دیگر را به خوبی منعکس نمود. او همچنین نظریه قابل قبولی در مورد چارچوب اقتصادی - اجتماعی که در حال حاضر صنعت بیمه در آن فعالیت دارد ارائه داد.

او در حین ایراد سخنانش به موضوعات اساسی چون جهانی کردن بیمه، مقررات زدایی، روند ادغام ها در این صنعت و اهمیت روزافزون تکنولوژی اطلاع رسانی و هزینه های مربوط اشاره کرد.

گسترش مقررات زدایی در کشورهای مثل آلمان و ژاپن و حرکت های صورت گرفته در راستای تشکیل یک بازار بیمه واحد اروپایی، صنعت و بازرگانی را در جهت جهانی کردن سوق داده است.

در نتیجه شرکت های بیمه به دنبال کارگزاران و حاملان ریسکی هستند که قادر باشند علاوه بر ارائه بیمه های شخصی دارای قابلیت انعطاف متناسب با نیازهای فردی بیمه گذاران، خدمات جهانی نیز ارائه دهند.

این چالش ها به جریان ادغام ها در صنعت بیمه سرعت زیادی بخشیده است. برای